

PROLÓG

Osemdesiat rokov v živote človeka je úctyhodný a naplnený vek. Ved' koľkí z nás prežijú na tomto svete toľko rokov? A koľkým sa to nepodarilo? V tomto veku si už človek môže povedať, že toho veľa zažil, veľa spoznal, veľa sa naučil. Veľa vody prešlo v rieke jeho života.

Dnes tento vek pripisujeme našej drahej škole. Tak isto, si aj ona veľa pamätá, jej múry toho veľa zažili, veľa sa popri svojich žiakoch aj naučili. Že sa holé múry nevedia nič učiť? Tomu neverím. Po celé tie roky ju učili deti, ktoré každodenne vstupovali do jej brán a zažívali tam drobné starosti a veľké radosti. Nejednokrát prvé lásky i detské sklamania. Naša škola nosí vo svojom osude nespočetne veľa ľudských osudov. Jej žiakov, učiteľov, ostatných zamestnancov. Dnes jej za to patrí obrovská vďaka, že už dlhých osemdesiat rokov je pre nás útočiskom, miestom, ktorému hovoríme domov.

1939

2019

Vážený učiteľský zbor, vážení nepedagogickí zamestnanci, milí žiaci.

Rada by som sa pár slovami prihovorila Vám, zamestnancom školy – súčasným i minulým a zároveň aj samotným žiakom. Prosto všetkým, ktorí do dnešného dňa tvorili dejiny našej základnej školy v Dechticiach.

Je mi veľkou ct'ou vysloviť na začiatok zdanlivo obyčajné a jednoduché konštatovanie: naša škola si pripomína 80. výročie. V tejto jednej vete je ukrytých toľko životných príbehov, udalostí, zážitkov a spomienok, že si to ani nedokážeme predstaviť. Toľko detského smiechu, veselého džavotu v triedach a chodbách tejto budovy! Toľko vypísanej kriedy a atramentu, dychtivé tváre detí, ktoré chcú vedieť viac, ale i slzičky sklamaní zo zlej známky... a nad tým všetkým kraľujúci školský zvonec.

Milí žiaci, mnohí z Vás tu prežili svoje detstvo, naučili sa písať prvé písmená, čítať prvé riadky v šlabikári, počítat' lastovičky na drôte... Zostal tu kus Vášho života, ale pevne verím, že ste si odtiaľto odniesli veľa dobrého a užitočného.

Kus svojho života tu nepochybne zanechalo aj mnoho učiteľov, ktorí tu pôsobili. Možno to znie ako fráza, ale byť učiteľom, to nie je len práca, je to poslanie. Poslanie krásne a výnimočné – nie tvoriť alebo budovať niečo hmatateľné a viditeľné, ale dať našim deťom základ, dať impulz, rozsvietiť svetielko poznania, nadchnúť pre vedomosti.

Niekde som čítala, že sa o svojej životnej ceste rozhodujeme vo veku, keď je pre nás najdôležitejšia cestička v účese. Aj toto je jeden z dôvodov, pre ktoré je práca učiteľa vzácna a nenahraditeľná. Pomáhať žiakom v dôležitých rozhodnutiach, pripraviť a nasmerovať do ďalšieho života, podať potrebnú pomocnú ruku – to všetko sú veci, ktoré neocenia žiadne slová ani hmotné statky.

Patrí sa však nezabudnúť, patrí sa poďakovať. Moja vďaka patrí všetkým Vám, milí učiteľia a nepedagogickí zamestnanci, ktorí učíte a pracujete alebo ste učili a pracovali v tejto škole, za všetko, čo ste pre Vašich žiakov vykonali.

Všetci oslavujeme krásne výročie – 80 rokov od založenia školy. Oslavy životných jubileí, či iných dôležitých udalostí v živote, spomienky na významné medzníky našich dejín, to všetko nás naplňa nádherným pocitom, pocitom, kedy si viac ako inokedy uvedomujeme, čo znamenajú slová ľudský život, aká je sila ľudského ducha a čo všetko ľudia prežívajú na svojej životnej púti.

Sú to chvíle, ktoré nás nútia zamyslieť sa, vrátiť sa v myšlienkach späť a trochu si zaspomínať. Mnohé spomienky budú určite víriť aj chodbami našej školy.

Ľudská pamäť je výnimočný dar. Dar, ktorý tým, že nám umožňuje pozrieť sa späť, zároveň nás posúva dopredu. A ja verím, že si zapamätáte tieto dni, že vo Vás zostanú milé spomienky na túto slávnosť, že si odnesiete pocit úcty k našej škole, ako i ku všetkým, ktorí boli jej súčasťou po celý čas jej existencie.

Rada by som pri tejto slávnostnej príležitosti vyslovila nádej, že Naša škola bude aj naďalej hrdo niesť vlajku širiteľa vzdelania, bude vychovávať ďalšie a ďalšie generácie žiakov a bude svedkom formovania budúcich generácií.

TAKTO PRED 80 ROKMI

Písal sa rok 1938. Dechtičanom sa začal plniť sen o novej školskej budove. Tá stará totiž už nestačila objasť všetky deti. Veru, bol to čas veľkých zmien nielen v živote obce, ale v celom svete. Jedna svetová hrôza za nimi a druhá, o ktorej ešte nevedeli, tesne pred nimi.

Hneď v máji, keď zima už nemala žiadne právo, začala sa na farských pozemkoch stavať nová budova školy. Mala mať päť tried i učiteľský byt. Stavbu, rovnako ako pozemky, obstarala rímsko-katolícka školská stolica a plány vypracoval dechtický rodák, Michal Hutta. Celá stavba bola obstaraná za 645 000 korún československých.

V auguste ďalšieho roka už bola škola postavená, vysvätená a odovzdaná do užívania prvému riaditeľovi, Dionýzovi Roháčovi. Historicky prvý školský rok v novej budove školy začal 4. septembra 1939. Jej bānu prekročilo 209 žiakov a spolu s riaditeľom ďalší štyria učiteľia. Boli to Mária Roháčová, Zlata, Roháčová, Ján Drgoň a Mária Majeková. Každý s učiteľov vyučoval v jednej triede a počet žiakov v triede nebol menší než 37.

AKO ČAS PLYNUL

Žiaci a učiteľia sa už rok tešili z novej školskej budovy, keď zrazu, na začiatku školského roka 1940/1941 jej kapacita znovu nestačila. Jedna trieda, tak bola presunutá do starej budovy školy, kde sa učili niekoľko rokov. Niet divu, keď do školy začalo chodiť o 50 detí viac, než v predchádzajúcom roku.

Hneď v roku 1941 prebehla v škole hĺbková hospitácia a revízia, v ktorej škola obstála bez väčších problémov. Napriek tomu, že hovoríme o časoch dávno minulých, ktoré si už žiadny so žiakov nepamätá, spôsob vyučovania sa v niektorých veciach zaujímavo podobá. Pedagógovia už v tom čase využívali rôzne aktivizujúce metódy, usporadúvali rôzne hry, súťaže, tematické činnosti. Zaviedli do školských dní napríklad týždeň slušnosti alebo týždeň pozdravovania. Okrem duchovného rozkvetu bolo o dechtických žiakov dobre postarané i čo sa týkalo ich telesných schránok. Do školy chodil dokonca röntgen, ktorý na radosť Dechtičanov u žiadneho so žiakov neodhalil prítomnosť ochorenia TBC.

Na každodenný život školy nepekne zaútočila vojna. V októbri 1944 starú budovu školy obsadila nemecká armáda. Nová budova počas druhej svetovej vojny bola poľnou nemocnicou i frontovým divadlom. Vojnové vyčinenie poškodilo strechu novej budovy, vodovod i plot. Opravy si realizovali po skončení vojny Dechtičania svojpomocne.

Po konci vojny a nastolení komunizmu bola škola poštátnená. Často sa stávala prázdninovým domovom rôznych rekreantov. Komunistický život v nej žil naplno. Iskierky, pionieri, Puškinov pamätník, to všetko bolo súčasťou školského života.

Nech už bolo zriadenie akékoľvek, dechtická škola sa o svojich žiakov vždy dobre starala. Medzi jej múrmi múdri, dospievali, nadobúdali rôzne vedomosti i schopnosti. Okrem štandardného vyučovala tu dr. Lustig počas svojej praxe realizoval rôzne medicínske prednášky pre dospievajúcich. Žiaci sa zúčastňovali všakových súťaží, filmových predstavení, telovýchovných aktivít.

DNEŠNÁ TVÁR NAŠEJ MILOVANEJ ŠKOLY

Naša krásna osemdesiatnička, ktorá si práve tento rok pripisuje na svoj chrbát ďalší kríž však ani z ďaleka nestráca svoju kondíciu. Starajú sa o ňu nielen žiaci, ale aj pedagogickí a nepedagogickí zamestnanci. Nielenže bola jej kapacita rokmi rozšírená na dnešných 9 kmeňových tried a ďalšie učebne, v posledných rokoch sme dokázali zmodernizovali šatne, taktiež vybavenie tried i technické pomôcky. Tento sme sa dokonca dočkali toho, na čo naša škola čakala dlhých 80 rokov. Práve pred pár dňami pracovníci vybetónovali základy pre novú telocvičňu.

Žiaci i učitelia majú svoju školu veľmi radi. Pristupujú k nej, ako ku svojej staršej sestre, ktorá ich vždy ochráni, no ktorej musia aj sami pomáhať, aby nestratila svoju tvár.

Prajeme tejto krásnej škole ďalších osemdesiat rokov, osemdesiatkrát viac slnečných dní v roku, osemstokrát viac spokojných absolventov a zamestnancov a o trochu viac prostriedkov, ktoré stále tak veľmi potrebuje.

VÍKEND V DECHTICIACH

Každá obec má svoj nezameniteľný kolorit, ktorý tvoria jej obyvatelia a prostredie. Dechtice sú obec plná milých ľudí, krásnej prírody a príjemného prostredia. Keby ste niekedy chceli pozvať svojich blízkych alebo vy sami by ste chceli zažiť pekný víkend v Dehticiach, ponúkame vám plán plný zážitkov.

SOBOTA

Prebudili sme sa do krásneho sobotňajšieho rána, plní energie a elánu do nového dňa. Aby sme zvládli dnešnú túru, musíme si dať výdatné raňajky v podobe klasickej vidieckej špeciality, domáceho chleba s bravčovou masťou a cibuľou zo záhradky. Raňajky zapijeme čerstvým mliekom z družstva. Pôjdeme na príjemnú prechádzku cez Trstiny popri žblnkajúcom potôčku Blava. Pozrieme aj ovečky a kravičky na miestnom družstve. Odtrhneme si šťavnatý strapec hrozna z družstevného viniča. Pred nami bude stáť kopec, ale my sa ho nezľakneme. Cestou môžeme vidieť vrch Svätodušnicu. Tí odvážni môžu vyšľapať na vrch kopca a vidieť Dehtice v plnej kráse. Od Svätodušnice pokračujeme poľnou cestou k Hrantom. Z Hrantov je krásny výhľad na dechtickú prírodu. Je tu aj studňa Panenky Márie, ktorú zásobuje prameň so sviežou studenou vodou, ktorú však neodporúčame piť. Pri Hrantoch si urobíme obed v podobe opekačky. Opečieme si slaninu, špekáčky, chlieb a zapijeme to čerstvou vodou napustenou z prameňa, ktorý nazývame Florijánko a nachádza sa na námestí. Po opekačke prejdeme lesnou cestičkou k trom sochám, kde pozdravíme kamošku užovku. Dáme si krátku prestávku a naberieme sily. Presunieme sa ďalej k známemu pútnickemu miestu, kde si urobíme na pamiatku fotku a pokračujeme lesom až späť domov. Doma sa osprchujeme a vystrojíme do

miestneho vychýreného šenku na „vysokej úrovni“, kde si dáme klasickú malinovku a zahráme si karty s miestnymi starými mládenkami. Keď sa večer vrátíme, zaľahneme do postelí a vyspíme sa na ďalší deň plný dobrodružstiev.

NEDEĽA

Lúče ranného slnka nás prebudia do nového rána. Na raňajky si dáme párky s horčicou, masívnym krajcom chleba a čerstvou zeleninkou zo záhrady. O pol jedenástej pôjdeme na svätú omšu a poklebetíme o novinkách s miestnymi dámami. Doma si dáme obrovskú šniclu (rezeň) s varenými zemiakmi a kyslou uhorkou. Po menšej sieste sa vyberieme na kratšiu prechádzku, kde cestou navštívime Rybáreň, cintorín a krásnu dechtickú pamiatku Mudrochov mlyn. Po

prechádzke sa zjdeme pozrieť na dechtický futbal, čo je klasickým nedeľným programom každého správneho Dechtičana. Vylúskame pár sáčkov zrníek, ponadávame si na dechtických futbalistov a poobedie završíme „talianskou“ večerou u Kanasa s rodinnými priateľmi. Cestou domov si naberieme vodu z prameňa Florián. Domov sa vrátíme unavení a plní zážitkov a pekných spomienok.

Naša obec je najkrajšie miesto na svete, preto by sme si mali raz za čas urobiť takýto krásny víkend a pokochať sa rozmanitosťou a krásou prostredia, v ktorom žijeme.

Anita Machovičová a Aneta Uhrová

7.trieda

KVÍZ: Ako poznáš svoju školu?

- V ktorom desaťročí vznikla naša škola?
  - v piatom
  - v šiestom
  - v štvrtom
- Ako sa volal/a prvý/á riaditeľ/ka našej školy?
  - p. Roháč
  - p. Slančíková
  - p. Rajnicová
- Koľký ročník Rodičovského plesu sa konal tento rok?
  - 12.ročník
  - 8.ročník
  - 11.ročník
- Koľko nôh majú dokopy žiaci našej školy?
  - 275
  - 276
  - 268
- V ktorej možnosti je správne napísaný oficiálny názov našej školy?
  - ZŠ Dechtice s MŠ Dechtice 514
  - ZŠ s MŠ Dechtice 514
  - ZŠ Dechtice 514
- Koľko palcov na nohách majú dokopy pedagogickí zamestnanci našej školy dokopy ?
  - 24
  - 26
  - 28
- Koľko zamestnancov školy býva v Dechticiach?
  - 5
  - 7
  - 9
- Koľko ihrísk je v areáli školy?
  - 2
  - 1
  - Žiadne
- V koľkých miestnostiach prebieha výuka?
  - 9
  - 13
  - 11

ŠKOLSKÁ ANKETA

Kolko ľudí, tolko chutí. Hovorí úslovie, ktoré pozná snáď každý. A tam, kde sa stretne toľko ľudí, ako práve v škole, sa to hemží všelijakými názormi, chuťami, záľubami a ešte všetkým možným aj nemožným. Žiaci z redakcie sa teda rozhodli, urobiť nám krátku ochutnávku toho, čo majú naši dechtickí žiaci najradšej.

Niektorých žiakov našej školy sme sa opýtali na tieto otázky:

1. Aký/aká je tvoj obľúbený spevák/ speváčka?
2. Aký je tvoj obľúbený predmet v škole?
3. Čo rád robíš vo voľnom čase?
4. Aké je tvoje obľúbené zviera?
5. Aké je tvoje obľúbené ročné obdobie?

A ako na nich odpovedali?:

Paulínka Árendášová, 5. trieda

1. Nemám obľúbeného speváka ani speváčku.
2. Môj obľúbený predmet je náboženstvo.
3. Vo voľnom čase sa hrám so sestrou.
4. Moje obľúbené zviera je rys.
5. Moje najobľúbenejšie ročné obdobie je zima.

Lucia Petříková, 6. trieda

1. Moja obľúbená speváčka je Sima Hegerová.
2. Môj obľúbený predmet je dejepis.
3. Vo voľnom čase rada chodím vonku a som na počítači.
4. Moje obľúbené zviera je pes.
5. Moje obľúbené ročné obdobie je leto.

Šimon Vajs, 5. trieda

1. Môj obľúbený spevák je Ego.
2. Môj obľúbený predmet je telesná.
3. Vo voľnom čase hrám futbal a bicyklujem sa.
4. Moje obľúbené zviera je mačka.
5. Moje obľúbené ročné obdobie je leto.

Ondrej Hlavatovič, 6. trieda

1. Môj obľúbený spevák je Kali.
2. Môj obľúbený predmet je telesná.
3. Vo voľnom čase rád hrám futbal.
4. Moje obľúbené zviera je pes.
5. Moje obľúbené ročné obdobie je leto.

Martin Sedlák, 7.trieda

- 1.Môj obľúbený spevák je Nik Tendo.
- 2.Môj obľúbený predmet je telesná.
- 3.Vo voľnom čase jazdím na bicykli voľný štýl (triky) alebo downhill (zjazdy).
- 4.Moje obľúbené zviera je pes.
- 5.Moje obľúbené obdobie je leto.

Lukáš Remenár, 8.trieda

- 1.Môj obľúbený spevák je David Prvý.(smiech)
- 2.Môj obľúbený predmet je biológia.
- 3.Vo voľnom čase hrám futbal a som vonku s kamarátmi.
- 4.Moje obľúbené zviera je klokan.
- 5.Moje obľúbené ročné obdobie je zima.

Linda Horváthová, 9.trieda

- 1.Môj obľúbený spevák je Alvaro Soler.
- 2.Môj obľúbený predmet je biológia.
- 3.Vo voľnom čase počúvam pesničky a chodievam von.
- 4.Moje obľúbené zviera je lev.
- 5.Moje obľúbené ročné obdobie je leto.

Petra Hlavatovičová, 7.trieda

- 1.Moja obľúbená speváčka je Martina Stoessel.
- 2.Môj obľúbený predmet je angličtina.
- 3.Vo voľnom čase si čítam knihu alebo počúvam pesničky.
- 4.Moje obľúbené zviera je pes.
- 5.Moje obľúbené ročné obdobie je leto.

Nina Machovičová, 8.trieda

- 1.Moja obľúbená speváčka je Billie Eilish.
- 2.Môj obľúbený predmet je telesná.
- 3.Vo voľnom čase spím a jem.
- 4.Moje obľúbené zviera je pes.
- 5.Moje obľúbené obdobie je jar.

Patrik Lehuta, 9.trieda

- 1.Môj obľúbený spevák je Gleb.
- 2.Moje obľúbené predmety sú dejepis, geografia, slovenčina a matematika.
- 3.Vo voľnom čase som vonku s kamošmi.
- 4.Moje obľúbené zviera je pes.
- 5.Moje obľúbené ročné obdobie je jar.

Z BÁSNICKÉHO PERA

Ťažko povedať, či je to ovzduším, prírodou, alebo dobrou genetikou, ale v dechtickej škole vždy vyrastali nadané deti, ktoré dokázali konkurovať i veľkým mestským školám. Či už vo vedomostiach, schopnostiach, umeleckých vlohách, našim žiakom sa vždy dobre darilo. Svedčí o tom nespočetné množstvo výhier vo všakovakých súťažiach, z ktorých máme toľko diplomov, že by sme nimi mohli aj školu tapetovať. Ukážkou básnického umenia našich žiakov nech sú pre Vás tieto krátke riadky, ktoré napísali práve pri príležitosti 80. výročia dechtickej základnej školy. Básne sú popretkávané milými zážitkami, ktorých súčasťou bola naša škola práve v tomto jubilejnom školskom roku.

Nové prekvapenia

*Naša škola osemdesiat rokov slávi,
širia sa o nej veľmi zaujímavé vravy.
Každý deň prekvapenia pre nás chystá,
radosť, šťastie v srdci a múdrosť je istá.*

Jakub Manca, VIII.tr.

Blahoželáme starej dáme

*Ktože má dnes sviatok? Kto má preč už pár
desiatok?
Milá dechtická školička, už sa ti nesie tortička.
Osemdesiat sviečok máme, vinšujeme starej
dáme.
Veľa šťastia, úspechov a veľa dobrých, milých
žiakov.*

Simona Horvatovičová, VIII.tr.

*Škola je ako kniha veľká,
skrýva nevyčerpatel'né múdrosti.
Je ako milá učiteľka,
usmievala sa už v minulom storočí.
Naučme sa o nej básne, piesne,
vďaka našej škole nesme!*

Laura Holická, IX.tr.

*Škola je ako rieka,
v ktorej sa múdrosť vlní,
my sme tie kamene, prameň nás posilní.
Jazierko bezodné, poznatkov hĺbka, 80 –
ročná, vedomosti nůka.*

Katarína Cepková, IX. tr.

Škola je ako vápenec v jaskyni, z ktorého kvapká voda. Ak by sme všetku vodu vyliali na zem, kvapel' by sa neutvoril. Preto sa vedomosti učíme postupne, nie naraz, aby sa ten „kvapel“ v našej myslí utvoril, aby sme si tie vedomosti uchovali do života. Keby v nej zostalo zamrznuté jazero, múdrosť by sme z neho nenačreli.

Katarína Cepková, IX. tr.

*Škola je ako slnce,
ktoré stále vyžaruje radosťou.
Každý jej lúč nás poštekli,
aby sme nezaspali na vavrínoch.
Vyber si svoju cestu,
my ti ukážeme ten správny smer.*

Aneta Tomášková, IX.tr.

*Škola je ako tulipán,
večer sa za deťmi zatvára
a ráno náruč otvára.
Matúš Benedikovič, IX.tr.*

Škola je ako rozprávka, hovoríš nie, ale máš ju rád.

Adam Kováč, IX. tr.

*Želáme ti, milá škola, aby si poznatky plným naručím rozdávala.
Si predsa náš druhý domov.
Laura Prvá, VI. trieda*

*Želáme ti, milá škola,
aby si mohla vidieť,
koľko mladých ľudí si naučila
a čo v živote dosiahli.*

Lukáš Alaxin, VI.tr.

*Prišlo to tak nečakane, chystáme si
malé dlane.
Radostne ti tlieskame, úspechy dobré
želáme.
Oslavuješ osemdesiat, oblečená si do
nových šiat.
Pre našu milú starenku, nesieme
sladkú marlenku.
Čo ti zo srdca môžeme priať?
Veľa dobrých učiteľov a žiakov mať.*

Lucia Horvatovičová, VI. tr

Vďaka nej

*Divíme sa, ako ten čas rýchlo uteká,
ako škola spravi z prváka veľkého človeka.
Keď sa prvák s malou dušičkou do školy chystá,
strach a veľká radosť v celom okolí je istá.
Keď učiteľ podá poslednýkrát láskavú dlaň,
žiakovi slza tečie po tvári, keď pozrie naň.
Tieto momenty prežíva naša škola osemdesiat
rokov,
vďaka nej spravíme v živote veľa múdrych krokov.*

Aneta Uhrová VII. tr.

Náš druhý domov

*Dechtická škola - náš druhý domov,
hrdo sa vypínaš medzi korunami stromov.
Osemdesiat rokov stojíš v obci Dechtice,
za ten čas si vychovala s láskou žiakov tisíce.
Veselo do tvojich brán prichádzajú malí prváci,
o deväť rôčikov budú z nich veľkí, múdri žiaci.
Deviataci ťa so slzami v očiach navždy opúšťajú,
brány do nového života sa im pomaly otvárajú.
Osemdesiate narodeniny sú veľkou slávnosťou,
všetci na teba spomínajú iba s láskou a radosťou.
Dechtická škola – poklad našej dediny,
všetkých nás spájaš do jednej veľkej rodiny.*

Škola je ako kniha, z jej stránok čerpáme poznatky a vedomosti.

Lenka Vajsová, VII. tr.

Z BÁSNICKÉHO PÉRA PO ANGLICKY

Vytvoriť báseň, nie je ľahká úloha. Ale vytvoriť báseň v angličtine, to už je majstrovstvo. Naším deviatakom sa to však za pomoci pani učiteľky naozaj podarilo. Ponúkame Vám malú ochutnávku.

The last day

The last day of school is almost here,
time has come to celebrate and cheer.
Each day of school I was doing my best,
it was never easy when we had a test.

Expectations of others have always been
high,
to meet their goals, I have learnt to work
hard.

Day after day under the pressure,
I never thought I could be grateful.

While we're young, we need to learn,
about the real world and how it works.

Our whole life is ahead of us,
to make each moment count is now up to
us.

Aneta Tomášková, 9. trieda

But what is life without something sad?

In the last week of holiday,
I was feeling glum.

I could hardly wait for school to start,
neither could my mum.

I came here happy and excited,
and I'm leaving motivated.

This is my last year here,

and I want it to be best it could ever be.

I will be missing this school very much.

My teachers, my classmates,
even the little ones.

I have so many memories at this school,
they are good, they are bad.

But what is life without something sad?

Laura Holická, 9. trieda

Ninth class

I'm in the ninth class,

it's the last year.

Everything is ending now,
but memories won't disappear.

Each school day
was of different kind.

What should I say?

The words that I can't find?

I thank you for everything,
but the world is waiting up for me.

I wish you good luck in teaching,
I'll come to visit; you'll see.

Katarína Cepková, 9. trieda

Last words

I have experienced a lot at this school over the past nine years. Among the best memories belong school in nature, ski training and our class trips at the end of each school year. I've learnt here a lot of useful things and I've met a lot of good friends. There were also many good teachers who were always there when I needed their help. Now that my time here is coming to its end, I feel almost sorry that I am leaving.

Daniel Fabuš, 9. ročník

When I first sat down at the school desks, I was six years old. In the first class, I learnt to read, write and count. I also found many new friends. Winning the singing competition "Superstar" I felt happy and excited. Every school year came with new teachers who taught me lots of new things. I represented my school in a number of different sports competitions. I will never forget school in nature and ski training. Those are the best memories. I like it when school isn't only about hard work and our school wasn't. There were so many activities and programmes our teachers organized for us. The one thing I won't miss is training in school corridors during our PE lessons. I didn't enjoy those. I feel a bit sorry that a new gym is being built now that I am leaving. I would love it to train there.

Linda Horváthová, 9. ročník

What did this primary school give me? One word. A lot. I learnt here to read, write and count, but I also learnt many interesting facts about the world. I spent a lot of time with my classmates and teachers. I always enjoyed night at school or Christmas and Easter workshops. The funniest day has always been Children's Day. I've got many memories from school in nature in High Tatras or ski training in Makov. This school also provided me with opportunity to participate in many sports and art competitions. Teachers and classmates have truly become my second family.

Tamara Petříková, 9. ročník

ČO NA TO DECHTIČANIA?

Tohtoročné výročie nie je len o aktuálnych žiakoch a učiteľoch ale aj o tých, ktorí drali školské lavice pred nami. Prostredníctvom ich spomienok teraz pričuchneme k atmosfére vtedajšej školy.

Štefánia Hlavatovičová

1. Ako spomínate na školské časy?

Na školské časy si pamätám iba v dobrom. Náš riaditeľ bol pán Janáček a zástupca pán Čapoš. Triedna učiteľka bola pani Repášová. Bývala som veľmi tichá a nepriebojná, čo mi je teraz veľmi ľúto. Mala som rada matematiku, ktorá mi aj veľmi dobre išla a nešiel mi slovenský a ruský jazyk. V triede sme boli dobrý kolektív. Chlapci nám často robili nezbedy, napríklad, keď sme si išli sadnúť nám odsunuli stoličku.

2. Ako vnímate rozdiely medzi deťmi vašej doby a dnešnej doby?

Podľa mňa nie je pravda, že dnešné deti sú zlé, alebo horšie, ako sme boli my, ale je problém v rodičoch. Rodičia deti nevychováajú tak prísne a to sa odráža aj v škole. U nás doma bola výchova prísna, to čo som si nedovolila doma, to som nerobila ani v škole. Učitelia pre nás boli autoritou. Mali sme uniformy, čo bolo veľmi dobre, pretože sa nikto nikomu neposmieval za to, čo má oblečené.

3. Vratili by ste sa do školy, keby je vám to umožnené?

Určite áno. Aspoň od prvej po piatu triedu by som sa rada vrátila. Viac by som sa učila a bola by som priebornejšia a nebála sa vyjadriť vlastný názor. Popracovala by som na ruskom a slovenskom jazyku, čo boli moje najväčšie slabiny.

Antónia Gažovičová

1. Ako spomínate na časy, keď ste učili v dechtickej škole?

Spomínam na tieto časy veľmi dobre a vždy som robila svoju prácu z lásky k deťom. Mala som veľa krúžkov a hlavne na spevácky krúžok chodilo až 20-25 detí. Spievali sme na veľa podujatiach a výročiach. Často stretávam deti, ktoré som učila a vždy si spolu zaspomíname. Nemôžem povedať nič zlé o kolektíve učiteľov, s ktorými som učila. Mala som ich veľmi rada a milovala som svoju prácu.

2. Ako vnímate rozdiely medzi deťmi, ktoré ste učili a dnešnými deťmi?

Hovorí sa, že „Taká je doba.“, ale to by som nepovedala. Nie deti sú iné, ale rodičia sú iní.

V minulosti rodičia s deťmi viac komunikovali a riešili spolu problémy. Rodičia na deti nemajú

čas a deti sa potom uzavrujú do seba a komunikujú s kamarátmi oveľa viac. Hlavný rozdiel je, že deti sú materialistické.

3. Vrátili by ste sa do práce, keby ste mohli?

Jasné, že by som sa vrátila. Často sa mi aj o škole sníva a aj som bola rada, keď som mohla niekedy zastupovať niektoré učiteľky a učiteľov. Svoju prácu som milovala, preto sa mi o nej sníva, lebo mi to aj trochu chýba. Zažila som tam veľa krásneho.

► trieda p. uč. Gažovičovej

EPILOG

Čo povedať za záver? Už bolo povedaných veľa slov, vyrieknutých veľa prianí i sľubov. Dovoľte nám, na záver rozlúčiť sa výrokmí ľudí, ktorí už vo svete niečo znamenajú. My znamenať ešte len plánujeme.

“Praví učitelia sú ako mosty, na ktoré pozývajú svojich študentov, aby ho prekročili. A po tom, ako im pomohli k jeho prekročeniu, s radosťou sa zrútiť a povzbudia, aby postavili svoj vlastný.”

– Nikos Kazantzakis

“Myslím, že škola je miestom, kde by sa malo učiť umeniu myslieť.”

– Edward de Bono

“Kreativita je teraz vo vzdelávaní tak dôležitá ako gramotnosť a mali by sme s ňou zaobchádzať s rovnakou vážnosťou.”

– Sir Ken Robinson

“Do skvelej školy si nechodíte ani tak po vedomosti, ako skôr po šikovnosť a návyky. Po návyk udržať pozornosť, po umenie vyjadrovať sa, po umenie rýchlo si k niečomu vytvoriť stanovisko, po umenie rýchlo preniknúť do myšlienok druhých, po návyk dať na napomenutia a vyvrátenia dôkazmi, po umenie vzdelaným spôsobom vyjadriť súhlas alebo nesúhlas, po návyk všímať si aj nepatrné detaily, po umenie pracovať na veciach, ktoré je možné v súčasnej dobe dosiahnuť, pre vkus, pre schopnosť rozlišovať, po odvahu a po mentálnu triezvosť. A nad všetko ostatné, do skvelej školy si chodíte po sebaopoznanie.”

– William Cory

“Najväčším znakom úspešného učiteľa je, keď môže povedať, že dieťa už funguje ako keby som neexistoval.”

– Maria Montessori

